

Kremky

Wyciąg z curriculum vitae, napisanego przez Edwarda - Kazimierza Kremky, dn. 2 lipca 1936 r., Warszawa:

"Urodziłem się w dniu 23 stycznia 1909r. w folw. Jadlanka, gminy Uścimów, pow. Włodawskiego, jako syn Edwarda, dzierżawcy tego folwarku, obecnie urzędnika Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych w Warszawie i Wandy Zofii z Arciszewskich.

Do gimnazjum zacząłem uczęszczać w 1917 r., do wstępnej klasy gimnazjum polskiego im. Tadeusza Czackiego w Żytomierzu /Ukraina/, gdzie przebywałem wraz z matką do 1920 r.

Po powrocie do kraju uczęszczałem do gimnazjum państwowego im. J. Lelewela w Warszawie, gdzie otrzymałem w 1929 r. świadectwo dojrzałości.

W latach 1929/30 odbyłem ochotniczo służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie pod Łomżą, którą ukończyłem w wyniku dobrym. / W 5 Kompanii Strzel., przyp. Janina Kremky/.

Następnie odbywałem ćwiczenia w rezerwie w 21 Warszawskim Pułku Piechoty, gdzie też otrzymałem przydział po nominacji na podporucznika rezerwy z dn. 1 stycznia 1934 r.

Po ukończeniu służby wojskowej zapisałem się w poczet studentów Uniwersytetu Warszawskiego w 1930r. /obecnie im. Józefa Piłsudskiego/ na wydział matematyczno-przyrodniczy na studium geografii, chcąc pracować w kierunku dawno wybranym i umiłowanym. Następnie w celu uzupełnienia wybranego kierunku studiów przenieśliśmy się w r. akad 1935/36 do Instytutu Geograficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, gdzie studia ukończyłem w 1936r. z dyplomem magistra filozofii w zakresie geografii."

Uzupełnienie życiorysu Edwarda Kazimierza Kremky przez ^{Janinę} Janinę Kremky. W 1936 r. E.K. Kremky rozpoczął pracę w Państwowym Instytucie Kultury Wsi przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie jako pracownik naukowy /specjalista geograf ekonomiczny/, gdzie pracował do wybuchu wojny.

We wrześniu 1939r. ewakuowany wraz z Instytutem do Lublina, gdzie zgłosił się ochotniczo do wojska i otrzymał przydział do 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej /?/ w dniu 8 września 1939r.

Następnie internowany przez ZSSR przebywał w Łucku, skąd został przewieziony do obozu w Kozielsku. Z obozu wysłał jeden list z datą 24 listopada 1939r., w którym prosił o małą paczkę bielizny i wyrażał nadzieję bliskiego zobaczenia się z rodziną.

W listopadzie do rodziny w Warszawie zgłosił się współtowarzysz Edwarda Kremky, który razem z nim przebywał internowany w Łucku i zdołał z obozu uciec, mąż mój jednak na ucieczkę /choć wtedy

nie było to trudne/ się nie zdecydował, uważając, że powinien
dzielić los wszystkich wziętych z nim do niewoli żołnierzy.
Zamordowany w Lesie Katyńskim, sidentyfikowany pod nr 2658,
w drukowanej przez Nowy Kurier Warszawski liście rozpoznanych
ofiar ekshumowanych w Katyniu.

Pozostawił żonę Janinę i osierocił dwóch synów: 2- letniego
Andrzeja i 2-miesięcznego Jacka.